

¿Qué es lo que ha passao?
que los gitanitos
que se han rebelao.

¡Eso no puede ser!

¿Qué es lo que ellos quieren?
qué los gitanitos
tengan pan y aceite.

¡Eso no puede ser!

Quieren además
que todos los hombres
seamos iguales.

¡Eso no puede ser!
¡Qué barbariad!

Mira que flamenco, prima
mira que gitano soy,
pena el crayí que me naje
yo con mi gente me estoy.

Yo soy gitano
gitano bueno
que frio hace
cuando es invierno.

Madre del alma
nacé gitano
si no soy bueno
será por algo.

Какво е станало?
Циганите
се бунтуват?

Но това е невъзможно!

И какво искат още?
Циганите
да имат олио и хляб?

Но това е невъзможно!

Те искат да са
хора
равни на нас.

Но това е невъзможно!
И таз добра!

Виж, братовчедке, какво фламенко,
какъв хитан съм аз,
краля нареди да тръгна
и ето готов съм за час.

Аз съм циганин,
добър при това
и въпреки студа
на зимата сега.

Майка ми циганин
ме е родила
и да не съм добър
сигурно имам няколко мотива.

(Откъс от спектакъла Camelamos naquerar — Ние искаме да говорим — поставен от Марио Майа по текст на Хосе Ередия Майа, 1976 г.)

Xudnam te zal
rodas amaro than maškar o averzene
rodas o than kaj doxudaha pativ tho čačipen

Kebor drom amen užarel?
Keci ezera kilometri?

— U amen thodam ča peršo krokos.

Тръгнахме по собствен път
да търсим сред другите нашия кът,
достойно и истинско място.
Колко дълго е това разстояние?

Колко хиляди са километрите
на изпитание?
— А сме направили само
първата крачка...

(Ангела Жигова, Чехословакия; откъс)